

Rozproszony Bufor dla problemu Producentów i Konsumentów

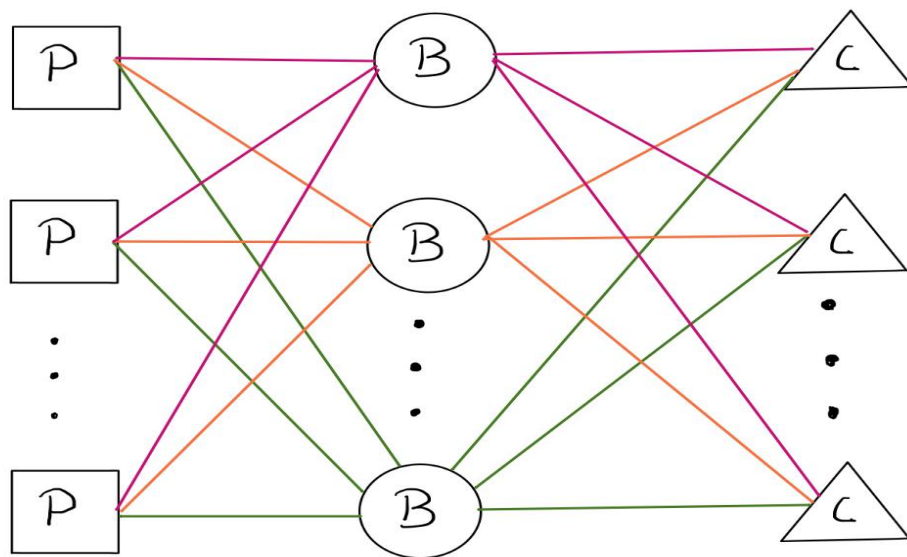
Szymon Twardosz

Grudzień 2023

1 Wprowadzenie

W ramach ćwiczenia zaimplementowany został rozproszony bufor oraz klasy producentów i konsumentów. Całość zadania zrealizowana została w języku Java oraz biblioteki JCSP. Wszelkie pomiary wykonane zostały na laptopie z systemem operacyjnym Windows 10 x64, o procesorze AMD Ryzen 7 3750 2.30GHz, z zainstalowaną pamięcią RAM 8,00GB.

2 Architektura rozwiązania

Rysunek 1: Architektura rozwiązania

3 Idea działania Bufora

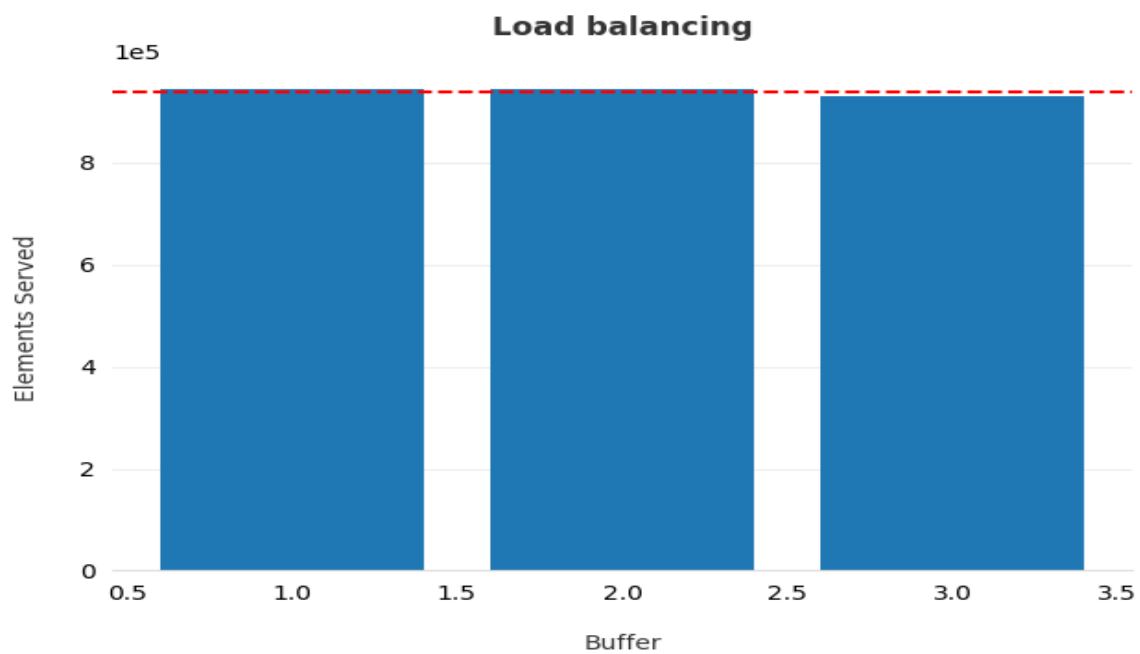
Zaimplementowany Bufor posiada dwa stany, pomiędzy którymi się przełącza w zależności od aktualnej liczby elementów:

- SELL_ONLY - obsługuje tylko Konsumentów
- BUY_ONLY - obsługuje tylko Producentów

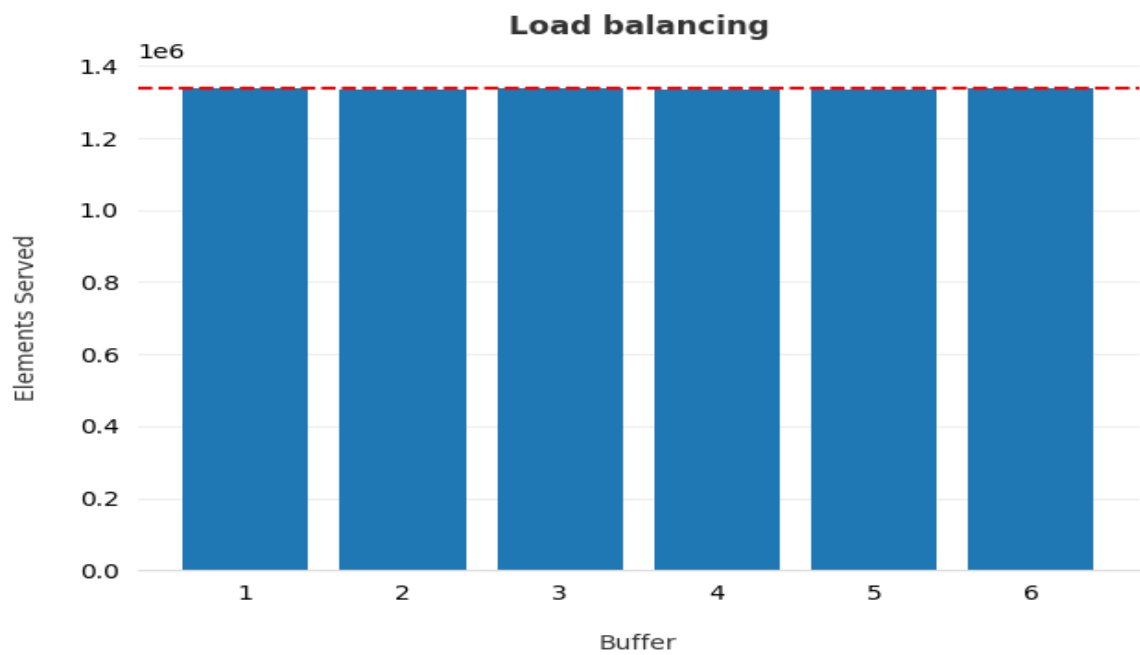
Konsumenci i producenci przed wysłaniem/odebraniem porcji od Bufora, dokonują u niego rezerwacji. Gdy już jej dokonają (i przebiegnie ona pozytywnie) mają pewność, że mogą wysłać/odebrać swoją porcję elementów.

4 Testy

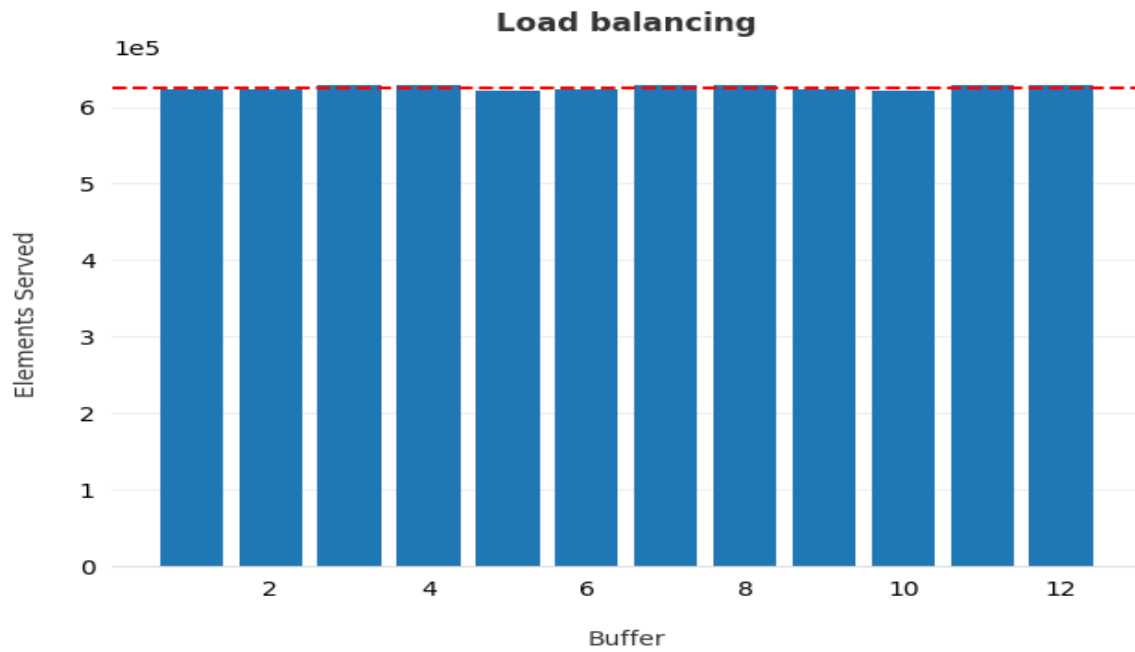
4.1 Test obciążenia

Rysunek 2: Obciążenie buforów dla 6 Konsumentów, 6 Producentów i 3 Buforów

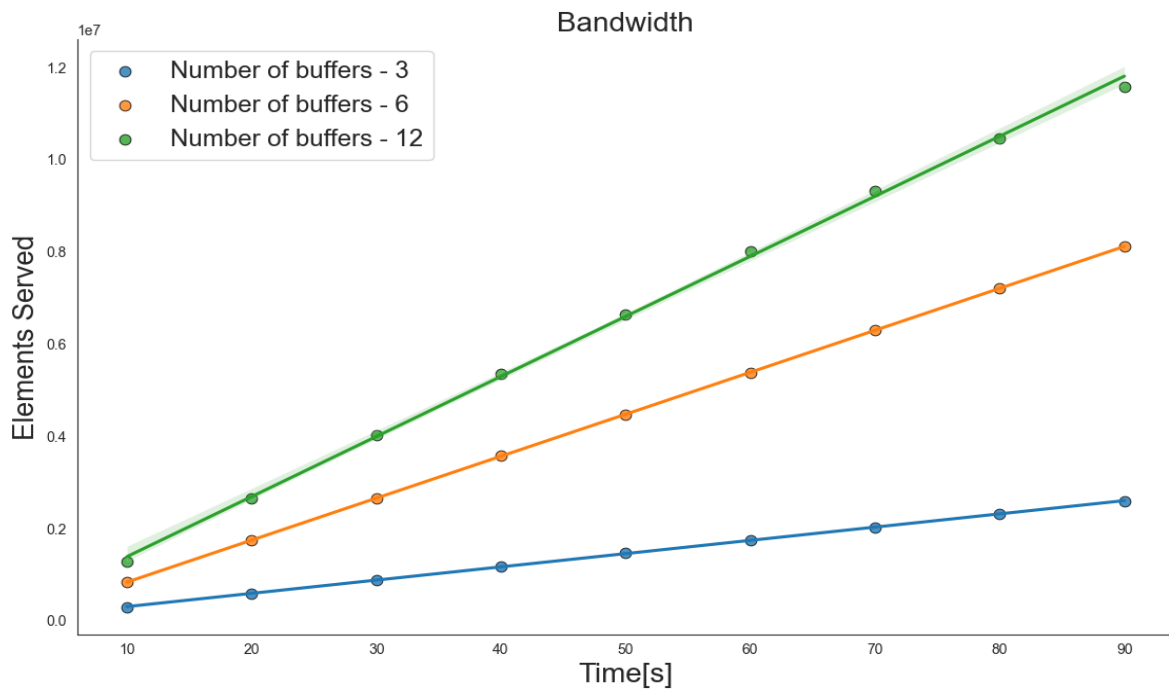

Rysunek 3: Obciążenie buforów dla 6 Konsumentów, 6 Producentów i 6 Buforów

Rysunek 4: Obciążenie buforów dla 6 Konsumentów, 6 Producentów i 12 Buforów

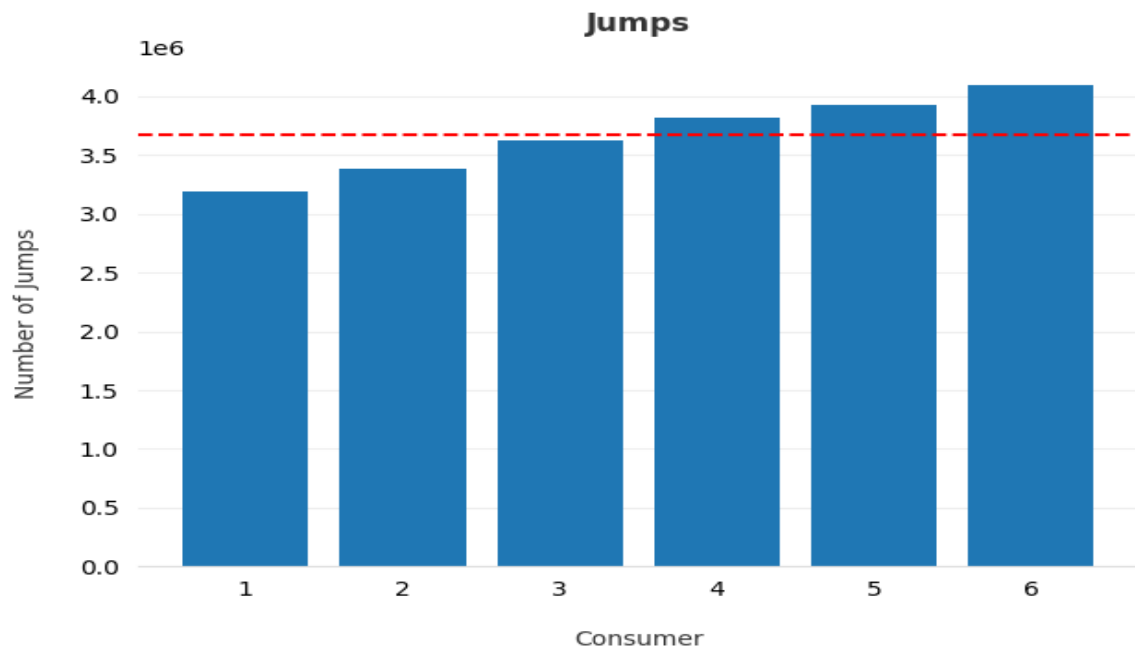
4.2 Test przepustowości

Rysunek 5: Porównanie przepustowości dla różnych parametrów zadania

4.3 Liczba skoków Konsumentów

Konsumenti podczas wybierania kandydata na dostawcę często „skaczą” pomiędzy Buforami wysyłając im swoją prośbę. Liczba tych zapytań jest bardzo duża i przedstawiona jest na poniższym rysunku (wariant z dwunastoma buforami). Dla innych wariantów wykresy mają taki sam kształt. Ten sam problem dotyczy Producentów.

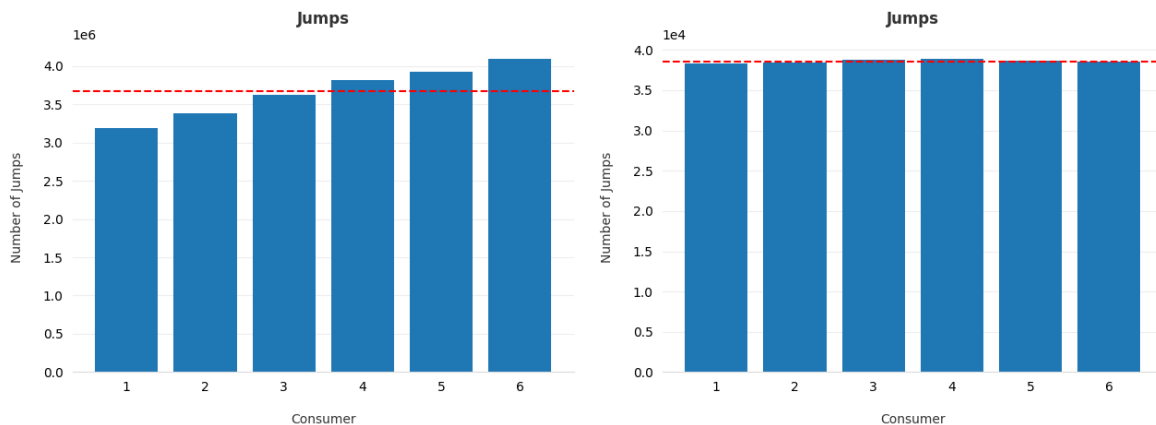

Rysunek 6: Liczba skoków wykonywanych przez Konsumentów

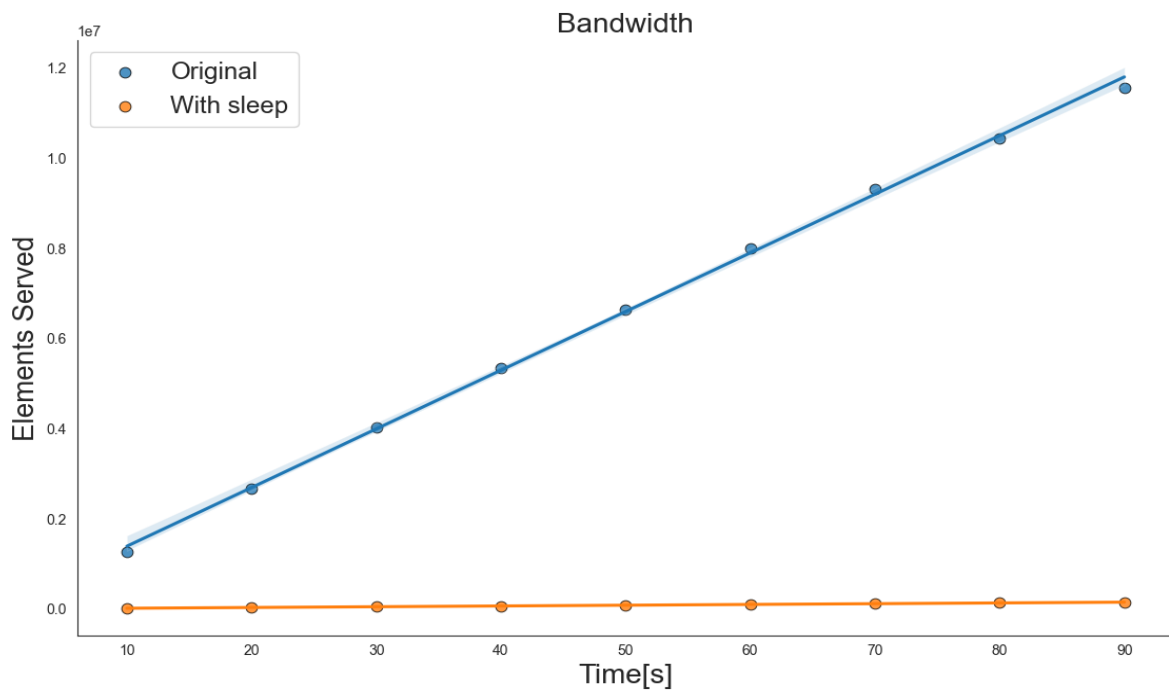
5 Wariant z metodą sleep

Aby ograniczyć liczbę ofert, które wysyłają sobie wątki, wprowadzoną mechanizm usypiania. Jeżeli oferta wątku A zostanie odrzucona przez bufor, to zasypia on na jedną milisekundę. Ma to zapobiec „gorączce próśb”, która to występuje gdy wszystkie bufor są w tym samym stanie, bądź są już zarezerwowane.

5.1 Testy

Rysunek 8: Porównanie liczby skoków wariantu bez metody sleep(lewo) oraz z metodą sleep(prawo)

Rysunek 9: Porównanie efektywności metod

6 Zalety i wady

Zalety

- Rozwiązanie działa. Dzięki mechanizmowi zapytań nie zaobserwowano również zakleszczenia.
- Metoda w poprawny sposób równoważy obciążenie pomiędzy wszystkie bufor niezależnie od ich liczby.
- Rozwiązanie pozwala na wysyłanie większej liczby elementów pomiędzy wątkami, pod warunkiem stosowania zasady: Każdy wątek wysyła(dostaje) do(od) bufora conajwyżej $n / 2$ elementów, gdzie n to pojemność bufora.

Wady

- Liczba kanałów potrzebnych do realizacji architektury rośnie kwadratowo względem liczby buforów. Rozwiązanie słabo się skaluje. Aby rozwiązać ten problem możliwa jest próba zaimplementowania architektury podobnej do wyżej opisanej ale z stałą liczbą połączeń pomiędzy buforami a wątkami. Oznacza, to że każdy bufor posiadałby co najwyżej k kanałów, gdzie k to hiperparametr.
- Liczba zapytań wysyłanych przez producentów i konsumentów, które zostają odrzucone jest ogromna. Zastosowania metody `sleep()` znacznie zmniejsza liczbę odrzucanych ofert. Robi to niestety wielkim kosztem efektywności. Optymalne dostosowanie czasu oczekiwania zależy od określonego problemu. Aby rozwiązać ten problem można również zwiększyć liczbę buforów. Nie rozwiązuje to jednak problemu tak gwałtownie jak metoda `sleep()`.